

Det eneste, fru Charlotte Antonsen rent faktisk glemte at sige, var, om udvidelsen skal vedtages med enstemmighed eller Venstre rent faktisk også ønsker, at det skal være med kvalificeret flertal.

Jeg kan jo godt høre Venstre sige: Uha, vi skal da ikke have Spanien eller Irland til at blokere for udvidelsen, bare fordi de måske får lidt færre penge! For at de får færre penge, er helt sikkert. Det gør både Spanien og Grækenland og for den sags skyld også Portugal, hvis vi skal til at give disse enorme summer – som er fuldstændig ukontrollable – til Østlandene. Men altså: Ønsker Venstre at køre det hele over til flertalsafgørelser? For hvis det er tilfældet, kan vi efter Fremskridtspartiets opfattelse mindst talt lige så godt ophæve kongeriget Danmark. Og jeg garanterer for, at der er mange Venstrefolk, der vil være interesserede i et svar.

Ønsker Venstre med sit indlæg reelt at ophæve kongeriget Danmark?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Med hensyn til det sidste kan jeg ikke hjælpe fru Annette Just.

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at vi skal blande strukturfondsdiskussionen sammen med regeringskonferencen. Men det sagde jeg allerede i min indledning at jeg mener er en dårlig idé, for så bliver vi ikke færdige med regeringskonferencen og den integration i dybden, der ligger dér. Så det siger jeg nej til.

Men på den anden side forhindrer det, at vi nu tager fat på strukturfondene her i 1997, jo ikke, at vi samtidig tager fat på udvidelsesforhandlingerne, for der er jo også andre ting, Østlandene skal tilpasse sig, bl.a. det indre marked og miljøkravene og alle mulige andre ting. Så der er da masser at tage fat på, selv om det endnu ikke er helt afgjort, hvordan disse støtteordninger på landbrugsområdet og på andre områder bliver. Så selvfølgelig kan man tage fat på dem. Der er jo ikke nogen, der forventer, at de bliver medlemmer over nigt, om jeg så må sige. Det vil da tage et stykke tid, før de bliver det.

Så vi føler ikke, at den disposition fra EU's side, den prioritering af opgaverne, vil udskyde udvidelsen. Tværtimod føler vi, at det, hr. Thulesen Dahl lægger op til, kunne føre til det resultat.

Hr. Keld Albrechtsen vil gerne fremsætte et forslag sammen med Venstre, og dertil vil jeg sige, at generelt tror jeg ikke så meget på forslag

sammen med Enhedslisten, for jeg kan ikke rigtig se nogen perspektiver i at lave forslag sammen med Enhedslisten. Men Enhedslisten er da velkommen. Vi ser selvfølgelig altid på de forslag, der kommer, om det er noget, vi kan gå ind for.

Fru Annette Just spørger, om vi går ind for, at en udvidelse fortsat skal være med enstemmighed.

Jeg mener ikke, andet er realistisk i øjeblikket. Jeg tror stadig væk på, der skal være enstemmighed. Men det problem, fru Annette Just rejser, er jo for så vidt meget interessant – ikke så meget i dag, men meget mere, når vi begynder at tage fat på udvidelsen med de central- og østeuropæiske lande, for i den gruppe kunne man godt forestille sig at nogle lande havde så meget imod hinanden, at de kunne finde på at stemme imod, og derfor er der et interessant problem dér, og det er en af grundene til, at Venstre sådan set foretrækker den linje, at vi i første omgang gør alle lande til medlemmer og så har forskellige afslutningsperioder med forskellige overgangsordninger. For det er klart, at det kan blive et problem med de nye lande. Men jeg tror ikke, det er så stort et problem i dag.

Kent Kirk (KF):

Det Konservative Folkeparti ser EU's strukturfonde i et overordnet politisk perspektiv, idet vi ser dem som en hjælp til selvhjælp: Vi ser dem som en hjælp til de mindre velstående lande, så de kan få gang i deres udvikling og dermed få gang i deres økonomi, men vi ser dem så sandelig også som en hjælp til de mere velstående lande, for når de mindre velstående lande får gang i deres økonomi, kommer de mere på omgangshøjde med de velstående lande, og så begynder de at efterspørge flere af de varer, der produceres i de velstående lande.

Så vi betragter altså ikke bare strukturfondene som en overførsel af penge. EU's strukturfonde er i princippet at sammenligne med den Marshallhjælp, som Europa modtog fra USA efter Anden Verdenskrig. Og Marshallhjælpen virkede: Den sikrede de vesteuropæiske lande, som sagde ja til hjælpen og fik udviklet deres markedsøkonomi. På samme måde har EU's strukturfonde virket: Den økonomiske samholdspolitikk har bl.a. gjort det muligt at sikre indførelsen af det indre marked.

Jeg tvivler meget på, at det havde kunnet lade sig gøre at få det indre marked til at fungere så godt, som det trods alt gør i dag, hvis man ikke